

בעזה"ש"ת

גלי מסכתא תלמוד ירושלמי

מסכת בבא קמא

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
לפי פירוש המהר"פ מפני משה

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא

פ"י הגזול ומאכיל

הלכה א' - ג' (מב. - מג.):

יורשים א"צ להחזיר רבית אלא דבר מסויים

יורשי גזלן מחזירים: דבר מסויים הניכר לרבים, לר"ל ושמואל גוף הגזילה, לר' יונתן ורב משעבוד נכסים

למהרא"פ - לשמואל שעבד הלוח מה דאיכני - גובה רק כשהם בני חרי (רידב"ז - או מיורש)

רב - מלוה ע"פ אינו גובה מיורשין, לפ"מ ורידב"ז שמואל חולק

גזל ושינוי רשות לר' לעזר בשם ר' חייה מוציאין מגזלן,

לר' בא בר ממל בשם ר' חייה ור' ינאי אף משני אם רוצה

נתחלפו כליו בבית האומן מותר להשתמש (לר' בא בר חנה - רק כשנתן הבעלים רשות למסור), בבית האבל או משתה אל ישתמש

גנבים במחתרת וחזר בתשובה חייב להחזיר חלקו, ואם גנב ומסר לחבריו חייב כולו

לסומכוס יורשי גזלן קטנים א"צ להחזיר

גדולים פטורים בטענו שאביהם עמד עמך בדין על חשבון הגזילה ואיננו יודעים מה יצא מהדין

לא יטול מטבעות ממעות מכס [גזול]

נתנו לו לסטים או המציל דבר שהתייאשו בעליו - הרי אלו שלו

נאמנת אשה וקטן (לרשב"א שהביא ב' שערות) תיכף [לא מיראה ופיתוי] שנחיל דבורים שלו פרחו לשדה חבירו לפני נחו [קונה רק דרבנן], ומהלך לשדהו ליטול וחייב אם הזיק, ולר' ישמעאל בריב"ב מותר לקצוץ סוכה ונותן דמים [תנאי יהושע]

המכיר כליו וספריו הגנובים ביד אחר (לפני יאוש) ויצא קול שגנבו ספריו ולן הגנב עמו - נשבע הלוקח כמה שילם [שלא יסייעו לגנבים לקנות מהן] וישלם לו ויחזיר, אא"כ טוען [מהרא"פ - הלוקח, פ"מ - המוכר] מפלוני לקחתי

הלכה ד' - ו' (מג: - מד.):

שפך יינו להציל דבש חבירו - משלם רק שכרו (שכר כלי ושכר פעולה) אא"כ א"ל אציל שלך ותשלם שלי

במדבר שופכים דבש להציל מים (תוספתא - וישלם דמי דבשו)

פועל או עני שעלו כדרכן לראש אילן ושיברו ענף פטורים

אציל חמורך מטביעה ותשלם את שלי - עלה של חבירו מאיליו פטור, עלה שלו מאיליו - לר' יוחנן כבר נתייאש - למהרא"פ וישלם וזכה מריה מהפקר, לפ"מ יכול אחר לזכות, לר"ל כשצווח לא נתייאש

גזל שדה ונטלוח אנסין - במכת מדינה א"ל הרי שלך לפניך,

מחמת הגזולן (לרא"ש בכתובות - חשבו שהיא שלו) - חייב [קנס],

מחמת הנגזל - לר' יהושע בן לוי הגזולן חייב ולרב פטור

שטפה נהר - א"ל הרי שלך לפניך

חייבוהו לשלם חוב חבירו - לריב"ל חבירו פטור חוץ ממס המלך, לרב חייב

אין להחזיר גזל, הלואה, פקדון במדבר אא"כ הודיעו דגם אני יוצא למדבר

הלכה ז' - ח' (מד. - מד:)

איני יודע אם החזרתי - לר' יוחנן חייב רק לצאת ידי שמים, וי"מ דלר' ירמיה מן הדין

איני יודע אם גזלתיך פטור, וכשתובע ברי - לר' ירמיה ברי עדיף ולר' יוסי רק לצאת י"ש,

החזרתי והתובע אינו יודע - פטור

חזרת גניבה בעי דעת בעלים - לר' יוחנן רק בידעו בגניבה (לפ"מ ולא די במנין הצאן אלא בלא ידעו, וי"מ
דמנין תמיד פוטר), לר"ל אף שלא ידעו (לפ"מ רק בלא ידעו, ובידעו מנין פוטר)
ועז בראש העדר א"צ להודיעו

אין לוקחים צמר חלב וגדיים מרועים, עצים ופירות משומרי פירות, באמר הטמן מ"מ,
ולא פקדונות הנשים אבל קונים מהן כלי פשתן בגליל ועגלים משרון ובצים ותונגולים בכ"מ

הלכה י' - י"א (מד:)

מוכין משטיפה לכובס, מסריקה לבעה"ב, ג' חוטיין בסוף הבגד וכל חוטי שחור בבגד לבן לכובס
חייט לוקח חוט ששייר פחות מב' מלא אורך המחט, לפ"מ לבר קפרא ב' מלא משיכת מחט (קצת יותר),
וכן מטלית פחות מגע"ג אצבעות

קבלן לוקח היוצא ממעצר, ובשכיר יום אף הנסורת לבעה"ב

הדרן עלך מסכת בבא קמא